

[Poul Dalsager.]

der står i Nationalbankens beretning om tinglyste pantebreve til banker og sparekasser, ville jeg tro, at omkring 80 pct. af den lånydelse, der foregår fra banker og sparekasser, foregår ved hjælp af ejerpantebreve, og det er der altså heller ikke noget særlig odiøst i.

Jeg synes lige, disse oplysninger skulle med. Måske kan de klare lidt op af de misforståelser, som hr. Kai Moltke gjorde sig skyldig i.

Ømann: Til hr. Kai Moltkes orientering angående fradrag af private renter af gæld vil jeg da lige oplyse, at ved at bladre i folketingets årbog kan hr. Kai Moltke finde et fuldt færdigt forslag om forbud mod fradrag af private renter af gæld. Det kan godt være, det skal tages op igen. Siden har vi jo fået boligforliget, og det spærrer jo af for en vedtagelse i hvert fald i dette folketing, men jeg synes, det ville være udmærket at markere vor stilling til det igen ved at genfremsætte dette forslag og advokere for de gode tanker, der er i det i nationaløkonomisk forstand.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Kai Moltke): Først til hr. Ømann: jeg er ganske klar over, at et sådant forslag har været fremsat før boligforliget, men jeg undrer mig blot over, at det ikke er blevet fremsat senere, og at det ikke er blevet fremsat netop nu, hvor vor skattelovgivning igen er aktuel.

Til den socialdemokratiske ordfører kun dette: jeg er fuldstændig klar over, at en meget stor del ejerpantebreve står i forbindelse med byggelån osv., men det er jo netop en af de ting, som jeg absolut ikke har prøvet at antaste i det forslag, det drejer sig om her.

Det andet, hr. Poul Dalsager var inde på: at en meget stor del af uddannelseslånene skulle stamme fra sikkerhed i fast ejendom,

er jo i virkeligheden kun en påvisning af den ulighed, som eksisterer, at uddannelseslån kan skaffes til dem, der ejer fast ejendom, og i mindre grad til dem, som ikke gør det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af valgretsalderen og myndighedsalderen [af Sigsgaard m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. IX) findes i tillæg A. sp. 2315, fremsættelsen i tidende sp. 1182).

Sagen sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Det er jo ikke mere end nogle få måneder siden, spørgsmålet om nedsættelse af valgretsalderen og myndighedsalderen sidst blev rejst her i tinget. Ved den lejlighed — det var i folketingets spørgetid den 13. december 1967 — redegjorde den daværende justitsminister for de overvejelser af disse spørgsmål, som for tiden foregår i de andre nordiske lande.

Som omtalt er forholdet nu det, at i Norge og Sverige er valgretsalderen allerede nedsat til 20 år, i Finland og Island er der truffet beslutning om at foreslå nedsættelse af valgretsalderen til 20 år, og i Danmark er spørgsmålet om tilsvarende nedsættelse af valgretsalderen under overvejelse.